

SINIF MÜCADELESİ DAHA DA YÜKSELECEK

Aydınlık Gazetesi, 17 Mayıs 2015

Yıldırım Koç

Bursa'da yaşanan işçi eylemleri, önümüzdeki dönem yaygınlaşacak ve yoğunlaşacak işçi eylemlerinin habercisidir. Açan bir çiçek ya baharın habercisidir, ya da zamanını şaşırıp erken açan bir çiçektir. Bursa'daki işçi eylemleri, yeni bir işçi baharının habercisi.

İşçi sınıfımızın üzerinde oturduğu minder tutuştu.

SINIF MÜCADELESİ BİRLEŞTİRİYOR

Bursa'da eylem yapan işçiler arasında her etnik kökenden, her inançtan ve her siyasal görüşten insan var. Ekmek kavgası ön plana çıktığında, bu konulardaki farklılıklar geri plana itilir, sınıf kimliği ve sınıf bilinci ön plana geçer.

Sınıf mücadelesi işçi sınıfını birleştirir.

Etnik kökene ve dini inanca dayalı hareketler işçi sınıfını böler.

Bugün Bursa'da otomotiv sektöründe çalışan işçileri birleştiren, kapitalizmin yaşadığı krizdir. Sermayedar sınıf, işçilerin kendileri açısından temel bir hak olarak gördükleri talepleri karşılayamaz durumda. Kriz olmasa, güçlü bir işçi hareketi, taleplerin karşılanmasını sağlayabilirdi. Kriz koşullarında bu mümkün değil.

İşçi, talebinin son derece haklı olduğuna inanıyor.

Patron ise bu talebi karşılayabilecek olanaklardan yoksun.

Böyle bir durumda kendiliğindenci işçi eylemlerinin yükselmesini engelleyemezsiniz.

BURSA OLAYLARI GEZİ PROVOKASYONU GİBİYMİŞ!

Türk Metal Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Mesut Gezer'in A Gazete'nin 15.5.2015 tarihli sayısında eylemler konusunda açıklamaları yayımlandı. Mesut Gezer, bu eylemlerin uluslararası güçlerin eseri olduğunu ileri sürüyor. Fabrikalar yatırım kararı alma dönemindeymiş. Dış güçler, "Türkiye'yi baltalamak için görünmez elleri harekete geçirmiş." "Dış güçlerin Taksim Gezi provokasyonları Bursa'da yaşanıyor" imiş.

Akıl var, mantık var. Eğer uluslararası güçler Renault Fabrikası'ndaki 5000 işçiyi eyleme sokacak kadar güçlü ise, ört ki ölem. İş işten geçmiş. Sen sendika olarak üyene laf geçiremiyorsan ve üyeni uluslararası güçler provokasyonlara sokabiliyorsa, geçmiş olsun.

Böyle akıl ve mantık dışı açıklamalar, Türk Metal'in çaresizliğinin ve etkisizliğinin göstergesi.

Otomotiv sektöründe ücretler düşük. Birçok işçinin ikramiye dahil aylık net ücreti 1600-1700 lira civarında. Bu işçiler, ücretlerini artırmak için sürekli olarak fazla mesaiye kalıyor. İşveren de, yeni işçi alıp maliyeti yükseltmek yerine, mevcut işçinin fazla mesai çalışmasını tercih ediyor.

Ancak hayat etkisini gösteriyor.

Bankaların cömertçe verdiği tüketici kredilerini ve kredi kartlarını kullanarak gelecekteki gelirlerini dün tüketen işçiler, ailelerinin artan ihtiyaçlarını karşılamakta tıkandı. Tüketici kredileri taksitleri ve kredi kartı borçları, işçilerin gelirlerinin önemli bir bölümünü götürüyor.

Geçtiğimiz yıllarda işçilerin ücret artışı talepleri sınırlıydı. İnsanlar kolay yolu seçtiler. Patronlara karşı mücadele edip, risk alıp, mücadele etmek yerine, kendilerine sunulan borçlanma seçeneğine yöneldiler.

Borçlanma seçeneği olmasaydı, araba üretenin araba satın alabilmesi için çok büyük mücadele vermesi gerekirdi.

Borçlanma seçeneği olunca, mücadeleye gerek kalmadan araba alabildiler.

Borç yiyen kesesinden yer.

Şimdi aldığın ücretle hem geçineceksin, hem de geçmişte mücadeleden kaçınarak elde ettiklerinin taksidini ödeyeceksin.

Durum bu olunca Bursa işçisi patladı; patlamaktan başka çaresi kalmadığı için patladı.

Kriz derinleşerek devam ediyor.

Bursa işçisinin mücadelesi nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, başka bölgelerde ve sektörlerde de bu mücadele gelişecek.

Minder artık tutuştu.